

kommet frem paa Grundlag af den kommunale Skattelov af 1903, § 8, som uden Ændring er overført i det foreliggende Lovforslag. Landkommunernes Regnskaber skulle efter Landkommunalloven af 1867 gennemgaaes af to Revisorer, valgte af Sogneraadene, og dernæst af en Revisor, som er valgt af Amdraadet. Denne Revision anser jeg for at være fuldt betryggende i alle Henseender, men efter Skattelovene af 1903 blev det ordnet saaledes, at den egentlige Ligningsliste, den, hvorpaa Grundlaget for den personlige Skat findes, ikke bliver revideret hverken af de kommunale Revisorer eller af Amdraadets Revisorerne. Jeg har en Erindring om, at dette Forhold skyldes en Resolution fra Indenrigsministeriet. Jeg har imidlertid ikke kunnet finde den, og hvad Hjemmel den har, skal jeg ikke kunne angive i Øjeblikket. Men Forholdet er ikke destomindre saaledes, at jeg tror, det bør ændres.

Selve Grundlaget for den personlige Skat til Sognekommunen er Indkomstsættelsen til Statsskatten. Jeg tror ikke, der sker nogen Fejl ved, at denne uden videre overføres paa Ligningslisten, men saa komme alle de Forhold, der fordrer, at der skal foretages Beregninger: der skal svares Kildeartsbeskatning, eftersom Indkomsten stammer fra Formue eller fra Indtægt af fast Ejendom eller fra pensionsgivende Indkomst eller fra Pension. Der findes jo i alle Landets Amter Skattevedtægter, og endvidere foretage Sogneraadene Forhøjelser og Nedsættelser i Henhold til Bestemmelserne om Forhøjelses- og Nedsættelsesprocenten. Alt dette medfører, at der for hver enkelt Skatteyder, navnlig for de større, skal foretages en hel Række smaa Beregninger, og der kan deri selv for den bedste indløbe Fejl, og det vil være saa meget mere galt, som der ingen Revision finder Sted. Men det kan forudsættes, at det undertiden er mindre samvittighedsfulde, noget skødesløse Mænd, der have med denne Udregning at bestille. Ikke alene Sogneraadets formanden kan tænkes at være lidt ligegyldig, men ogsaa den Hjælper, han ofte har, den Sekretær, han har til at udføre disse Beregninger, kan tænkes at være mindre omhyggelig med sine Beregninger, navnlig da han ved, at de ikke revideres. Jeg har som mangeaarig Kommunalmand haft Lejlighed til at se adskillige af disse Ligningslister, og min Opmærksomhed blev henledet paa dette Forhold derved, at Klager, som vare sendte til Sogneraadet, i hvis Skatteklageudvalg jeg sad, viste sig for en Del at hidrøre

fra, at der af vedkommende var foretaget en fejlagtig Beregning. Det førte til, at jeg gennemregnede adskillige af disse Ligningslister, og jeg fandt ret betydelige Fejl — ja, betydelige eller ubetydelige er jo relativt —, i alt Fald Fejl, som f. Eks. for en enkelt Skatteyder, hvis Skat beløb sig til 50—60 Kr., kunde andrage over 10 Kr. til hans Skade. Jeg gør opmærksom paa dette Forhold, thi jeg tror, det ikke er rigtigt, at man fortsætter paa denne Maade.

Endvidere kan det ske, at den, der beregner disse Ligningslister, naar der ikke er tilstrækkelig Kontrol, med Villie kan forandre det rigtige Forhold. Jeg vil selvfølgelig vare mig i allerhøjeste Grad mod at sigte vore Sogneraadets formænd eller vore Sogneraadets sekretærer for Sløseri og endnu mindre for Tilbøjelighed til at ville gøre noget galt, men det udelukker ikke, at enkelte kunne gøre det, og det forekommer mig, at man ikke bør lade denne Mulighed bestaa, naar man trænger saa haardt og erkender, at man trænger saa haardt til en Revision paa alle Omraader. Grunden til, at det ikke er kommet frem, er selvfølgelig den Tavshedspligt, som paahviler de kommunale Myndigheder med Hensyn til Ansættelse af Indkomst og overhovedet personlige Skatteansættelser. Men jeg kan ikke se rettere, end at man dog maa kunne betro i det mindste Amdraadets revisor at se disse Ligningslister, som Sogneraadet udfærdiger, man maa dog gaa ud fra, at han som en Mand, der er valgt af Amdraadet, er vidende om sin Tavshedspligt og vil iagttage den strengeste Tavshed i dette Forhold. Jeg haaber, at det Udvalg, som faar med denne Sag at bestille, vil tage denne Sag under Overvejelse og indsætte en Bestemmelse, som ophæver den omtalte Mulighed. Maaske kan det gøres administrativt, og saa kunde denne Forhandling jo være Anledning til, at det blev gjort.

Det andet, jeg skal tillade mig at omtale, er Bestemmelserne i § 31. Det hedder i denne Paragraf, at enhver Skatteyder er pligtig, forinden han fraflytter en Kommune eller senest 8 Dage derefter, at meddele Ligningsmyndigheden i den Kommune, hvori han har boet, det Sted, hvor han nu har taget Ophold, og ligeledes skal han anmelde til den Kommune, hvor han tager Ophold, at han er tilflyttet. Jeg kan godt se, at det er en Bestemmelse, som er ret heldig. Der gaar ikke ubetydelige Beløb tabt for Kommunerne derved, at Skatteydere rejse bort